

Мъглено, моме хубаво.

— Мъглено, моме хубаво,
Мъглено, скопско яболко,
умирамъ да те цѣливамъ!
Целивай лудо, не прашай,
не мой ми нишанъ оставай,
да не ме види снаха ми,
она че каже на братъ ми,
братъ ми че да ме однесе
на прилепскиотъ панайръ,
онъ че ме скапо продаде,
за три хиляди дукати.

— Мъглено, моме хубаво!
Не бери кахаръ, касаветъ.
Кога че тебе отнесе
на прилепскиотъ панаиръ,
ти хаберъ прати по мене,
ясъ тебе че те докупамъ,
ясъ нему че му надплатамъ.

Мъглено, моме хубаво!
Иоште че те докупамъ
широки фустанъ янински,
иоште че те докупамъ,
широка бунда янинска.
Я тебе че те променамъ,
па че те тебе однесамъ,
на бело Скопје големо,
на мой високи сарай,
на мой шарени одаи.